

Den eftertænksomme

En filosof sidder ved et tomt bord på en restaurant og bladere lidt i menukortet

Filosof: Hvad nytter det? Hvad er formålet? Det føles som en evighed, men hvad er en evighed?

(Tjeneren kommer ind)

Tjener: Godaften, den herre

Filosof: Er det?

T: Undskyld?

F: De behøver virkelig ikke undskylde, De har jo ikke opfundet tidsbegreber som aften, morgen, middag, og andre skemalagte begivenheder – ja, jeg formoder da ikke det er Dem, vel?

T: Jeg tror ikke, at jeg er helt med?

F: Heller ikke jeg, jeg er slet, slet ikke med mere, det er nok, jeg nægter at være tilskuer til disse eskapader længere

T: Æhhh, må jeg tage Deres bestilling?

F: Vil De sætte mig fra bestilling? Jeg, en anerkendt filosof og samfundsrevser? De kan lige vove på at gøre noget sådanne!

T: Nej nej, det kunne ikke falde mig ind, men hvad ønsker herren at spise?

Filosof: At spise, eller ikke at spise – jeg hedder Kristian (giv hånd til tjeneren). Jeg er filosof

Tjener: Torben, jeg er tjener. Kan jeg tilbyde herren noget?

F: Alle vil tilbyde noget til den der kan betale, intet er gratis. Jeg kan end ikke komme ind i dette etablisement, uden at være nødt til at forlade det på et tidspunkt. Alt har en slutning, alt undtagen dette ene. Vil det da aldrig ende?

T: Altså, måske noget at drikke?

F: Jeg tørster!

T: Så må jeg måske bringe herren en aperitif? Må jeg ikke nok?

F: Jeg tørster - efter svar, men hvordan opnår jeg dette uopnåelige?

T: Jeg kunne komme igen senere – i næste uge, måske?

F: Det store spørgsmål: Hvorfor???

T: Fordi jeg har andre gæster, og jeg fornemmer at jeg ikke trænger igennem. Var det noget med en forret?

F: Jeg havde aldrig troet det skulle komme så vidt, men det er helt klart gået over gevind, vanviddet må stoppe

T: Jeg kunne ikke være mere enig! Er der da slet ikke noget frister Dem?

F: Jo, jeg er fristet

T: Endelig, hvad ønsker De?

F: Jeg ønsker at opsige mit abonnement på TV2

T: Det tror jeg ikke vi tilbyder, men jeg kan spørge kokken

F: Det behøves ikke, jeg vil selv fryde mig over at udføre denne handling. Endelig hører onskaben op

T: Ondskaben, ligefrem?

F: Ja! Lige siden 2008 har det plaget de danske hjem, og hvert år håber man på bliver det sidste gang, men satme nej, der kommer altid en sæson mere. Uendeligheden er forbi inden dette slutter

T: Inden hvad slutter?

F: X-faktor! Nu vil jeg fluks gå hjem og melde det fra, så kan jeg ikke se det mere – HA! Så kan de sende x-faktor døgnet rundt, hvis de har lyst, mig skal de ikke genere mere! (tager frakken på og skal til at gå)

T: Jamen, går De allerede? De fik jo slet ikke noget at spise, vil De ikke bare have en dessert?

F: Spise? Hvem kan tænke på at spise? Jeg har endelig fundet løsningen, og så vil De have mig til at spise?

T: Om De opsiger abonnementet nu eller når De har spist, er det ikke lige meget?

F: Jo, det er det sådan set, men nu har jeg siddet her så længe, at jeg er ved at løbe tør for tid

T: Til hvad?

F: Den store bagedyst, det må jeg ikke gå glip af. Se, *det* er underholdning!